

כריכות ל"העולם הזה"

דירות הקוראים המעוניינים בשמירת גליונות "העולם הזה" העמדנו כריכות שנתיות מיוחדות המכילות עד 52 גליון, לפי בחירתו של המזמין. אפשרות גם כריכה חצי שנתית (26 גליון).

קורא המעוניין בכריכה מתבקש:

1. לשלוח או להביא את החוברות למערכת "העולם הזה", מדור הכריכות.
2. לצרף פתק ועליו, בכתב ברור, שמו המלא, כתובתו.
3. פתק שני ועליו רשימת הגליונות החסרים לקומפלט, אם ברצונו לרכשם (ראה להלן).
4. המחאות דואר על סך 3 ל"ל כרך, בתוספת ערך הגליונות החסרים (ראה להלן).
5. לסדר את החבילות כך שמספר הגליון הקטן יופיע בראש והגדול ביותר — אחריו.
6. לקשור בנפרד את הגליונות של כל כרך.
7. לכל חבילת גליונות יש לצרף את הפתקים המפורטים בסעיפים 2 ו-3.
8. לכל חבילה כוללת יש לצרף מכתב ובו הפרט של הסעיפים 2 ו-3.
9. נא לא לשלוח צ'קים או המחאות דואר ללא צרף כתבת השולח, לפחות.

הנהלת "העולם הזה" מעמידה לרשות קוראיה, המעוניינים להשלים אוספיהם, את הארכיון שלה, במידה שהגליונות לא אזלו. הקוראים מחיפה וכביבותיה יכולים למסור את גליונותיהם לסוכנות גרעיני רח' הרצז 61 חיפה.

מחירי הגליונות הישנים הם:

מגליון מספר	עד גליון מספר	מחיר גליון
651 (1.4.50)	676 (12.10.50)	75 פרוטה
677 (19.10.50)	715 (12.7.51)	100 "
716 (19.7.51)	725 (20.9.51)	120 "
726 (27.10.51)	739 (27.12.51)	130 "
740 (3.1.52)	715 (7.2.52)	150 "
746 (14.2.52)	עד היום	200 "

הקוראים מתבקשים למלא אחרי כל הסעיפים על מנת להקד על העבודה. אלה אשר לא יעשו זאת תתעכב כריכת גליונותיהם.

סרטים אהבה ללא מחר

אהבה ללא מחר הוא המשך ישר לסדרת הסרטים "השחורים" שעשו, לפני המלחמה, את צרפת לשם דבר בעולם הקולנועי. כמו סרטים קודמים מן הסוג הזה, בהם עומדים הגבורים בודדים ומנוודים בתוך החברה, כמו מוזז הערפל, פפליה-מוקן, גם כאן הגבור הראשי הוא ג'אן גאבן, איש המול הרע.

גאבן משחק בתפקיד פייר, רוצח מבוקש המגיע לנמל גנואה, איטליה, במנוסתו מן הי משטרה. הוא יורד מן האניה בה הוא מסתתר, הולך אל רופא שניים, אינו מצליח לשוב לנמל ונאסף על ידי מלצרית רחבת לב (איוה מירנדה) וילדתה הקטנה (מרה טל-צי). יומיים שורר האושר אצל המשפחה הקטנה אבל, כמו בכל סרט "שחור" אחר, הסוף הוא מר.

הבמאי רנה קלמון, ביים את הסרט האי-סלקרפתי הזה במומחיות הרגילה, כשהוא שם לב במיוחד לרקע, שצולם, לפי המסורת הניאוריאליסטית, ברחובות העיר. איוה מירנדה, השחקנית האיטלקית המצויינת, מגלמת דמות מוצלחת ביותר, זכתה בגלל מביצעה זה בפרס בפסטיבל קאן. משחק משובח וטבעי, האופיני לילדים, מפיקה גם מרה טל-צי. אולם גאבן עצמו, אולי משום שהוא חוזר על תפקיד מוכר לו ונדוש, אינו מצליח לשכנע באותה מידה. התוצאה היא, על כן, סרט שהינו מעניין, אבל יחד עם זאת שאינו נו מכל בדיוק את מה שאפשר היה לצפות ממנו.

המשפחה העליונה

היה היה סרט שנקרא תריסר גולתי, בו שחק קליפטון חב בתפקיד מומחה לייצול המחליט, על סמך ההגיון הבריאי שכל דבר סיסטוני זול, בחשוב סופי, מקצועי. המסקנה: כדאי יותר להביא לעולם משפחה מרובת בנים.

בסופו של דבר, לאחר שהצליח להוכיח את אמיתות רעיונו, הוא נפטר. משפחתו ממשיכה לחיות על הבד. המשפחה העליונה הוא המשך להרפתקאותיהם. האם (מירנדה לוי), מהנדסת במקצועה, ממשיכה בעבודת בעלה, עוזרת לבנותיה ליהפך לנשים יפות, בעלות הסיבוכים הרומנטיים הרגילים.

כמרבית הסרטים המשפחתיים האמריקאיים, רחיי גם המשפחה העליונה מנה גדושה של רגשות. מי שיכול לעמוד בפני גשם של סחארי — עלול להיות משועשע.

אות הבגידה

בדברי ימי ארצות הברית טמונים אוצרות קולנועיים עצומים. זאת גלתה הוליווד מכבר. בעזרת מומחים אוניברסיטאיים היא מצליחה במקצת את האמת ההיסטורית, מוציאה לאור סרטים בהם הדגש בתלבושת, במנהגים דתי קופה. אות הבגידה הוא אחד מאלה.

הוא מלא דוֹרִי־רבות, הרפתקות אהבה, תככים רומנטיים המתרחשים ברפובליקה (הלאטנית) של קליפורניה. בשנים שלפני הספוח לארצות-הברית.

מרקוס ספה (ריקארדו מונטלבן) מגיע ללוס אנג'לס, בשנת 1824. אולם הוא שודד, כך סבורים הכל, שגורש ממקסיקו ורבים מתנכלים לו, בניגוד, משום מה, גם המשטרה. לבסוף מתברר שהכל לא היה אלא אחיזה עינים אחת גדולה: מרקוס אינו שודד, אם איש החוק. פדור (גילברט רולנד), אויבו הגדול, נופל, בעוד שמנואלה (סיד צ'אריס) אהובתו גם כן נופלת — לזרועותיו. הסרט ראוי לציון רק בזכותו של מחול סוער ויפה אחד.

בקצרה

הנהרה. סרטו הגדול של ז'אן רנואר אודות לידה, אהבה, מוות וצנח על חופו של נהר גדול במזרחה של הודו.

ויוה זפטה. סרט ביוגרפי, פחות או יותר, אודות שודד-פטריוט מכסיקאי אגדתי. מרלון בראנדו, ג'ון פיטרס.

הנהרה

אהבה ללא מחר

ויוה זפטה

אורנה לא נשרפה

הצעירה בעלת הגזרה הדקה ותווי הפנים החדים תורה והחוחתה קירה לקול התשואות הארוכות והרועשות מעל למקובל: פתאום אבדה את שליטתה העצמית, פרצה בקול שמחה. היה לה על מה לשמוח — הצלחתה של אורנה פורת, התיאטרון הקאמרי וגיווגי ברנרד שו הוא מאורע חשוב בחיי הבמה העברית.

ז'אן ד'ארק הנחשבת ליצירתו הגדולה של המחזאי האירי היא הסבר מודרני של דמות ספרותית שהעסיקה דורות רבים של יוצרים. המאבק בין המוסר המוחלט והחיים הדורשים פשרות נולד ביחד עם החברה האנושית. סוף הדרושיה בין שני הקטבים הוא בהכרח טרגי. הטהור חייב למות כדי שחיי הכלל המזוהים, אך הממשיים, ימשכו. היה זה סופוקל לוס היוני שהבין ראשון כי המורד הטהור, האציל, הלוחם הגדול ללא פשרה לצדק חייב להיות נערה צעירה: הבתולה אנטיגונה.

כעבור אלפיים שנה יצרו החיים, הקשורים קשר עמוק ומסתורי עם הספרות, אנטיגונה של בשר ודם: עלמה צרפתייה בת המאה ה-15. ז'אן ד'ארק, חגורת חרב וחזרת אמונה על-אנושית עיקשת, הצילה ארץ, משחה מלך ומתה את מות הפושעים, הגבורים והקדושים — בכבשן.

משבר מצפון. בעקבות פרק הסטורי זה באה שוב תורה של הספרות להמשיך בורישות הנצחית בין האנדרטות הרבות ש'הוקמו בשדה הספרות לזכר הבתולה מאורי ליאנס יש שלושה בעלי ערך אמיתי. אך נראה כי מבין שילר הרומנטי, קלודל איש המסתורין ושו היטיב האחרון להבין את משמעותה האמיתית של האגדה.

אפשר להטיל ספק במקורות של רעיונו תו ובצמקנות. אפשר לטעון שהפולחן האירי והפסקני אודות הפרוטסטנטיות, הלא-מיות והכנסיה ניתנים לעיבוד רק בעזרת מעטה של הלצות. אבל אין להכחיש שז'אן ד'ארק הוא אחד המחזות הגדולים של התקופה. כמו כן הרי הוא תפקיד מצוין לשחק קית, נושא לחלומות כל נערה שיש לה קשר כלשהו אל הבמה. אורנה פורת לא נכשלה במשימה הגדולה. תהיה זו הגומה לומר שהיא קרבה למבצעה של ז'אן הגדולה ביותר, אליזבת ברנגרי. אף על פי כן היא הצליחה לעורר בקרב הקהל אותם הרגשות שאפשר לכנותם "משברי מצפון", ושהדמות האגדתית אנטיגונה ז'אן מסוגלת לעוררם. הצלחה שחה נופלת בחלקו של יוסף מילוא, בתפקיד יורש העצר וכבמאי המחזה. האיפור שלו דומה לחלוטין לדופין ההיסטורי. כמעט כל שאר התפקידים בוצעו בהצלחה והקאמרי נתן דוגמה נאה לעבודה קבוצתית. הרבה יש להודות לציוריו של תיאור אוטו. אמר חסיד תיאטרון ותיק, המפורסם בנטייתו למצוא מגרעות בכל הצגה: "היה קר מאוד באולם..."

סמוך על אוהארה

בארצות הנוצריות שוררת בימים האלה האווירה המיוחדת של תג'המול. האיש הנוצרי ההגון עושה חשבון נפש שנותי, שולח גלויות ברכה לרעהו ומביא את ילדיו להצגות תיאטרוניות מיוחדות. במחזות "החיוביים" האלה תמיד מנצח הצדק והבעיות נפתרות בקלות רבה, בצל האהבה והיושר.

אהל הישראלי הלך בדרך של מסורת יפה זו בהציגו בשבוע שעבר את מחזהם של פריסטלי וביילס חבורה על התימנה. בפני סיון לונדוני עני ועלוב נאבקת אחת-עשרה נפשות עם המשבר הכלכלי. רוב האנשים הם צעירים, חלק מהם קשים, אך כולם שונים בהגינות, באומץ לב ובכשרון. לו היו גם מאושרים, אי אפשר היה לבנות עליהם מחזה. אך פריסטלי הפקח לקח זאת בחשבון, עשה אותם מרינפשו. לפי המסורת הוטל על סנטה קלאוס הזקן תפקיד: להציל מצבים כאלה.

במחזהם של פריסטלי ושות' מופיע סנטה קלאוס בצורה פרוזאית; הוא בסך הכל דייר ותיק של הפנסיון ונקרא אוהארה. אך הוא ממלא את חובתו המסורתית בנאמנות. מפיו לומדות הבריות את סוד ההצלחה אשר, פרט לקופה משותפת (ומנית) בשעת הצורך, איננה אלא מצב רוח טוב. מכיון שהחברים על התימנה הינם לא רק תגונים ומוכשרים אלא גם תכמים — הם שומעים בקולו של אוהארה הקדוש ותוך זמן קצר הופכים לבעליהן מאושרים.

למרות הכל, והודות לאהל, לא היתה אכזבה הצופים כללית ומרה. המחזה הוצג על ידי הכוחות הצעירים של התיאטרון. השחקנים, בפרט אלה שמתחת לגיל ה-40 מילאו את תפקידיהם בהצלחה בלתי רגילה לגבי תיאטרון. הם ראויים לגלוית ברכה של חג ה-מולד מג'יב. פריסטלי.

אבל !
כשארה ג'אן כאן
גרשה לי עשה
ס'גריה ע'ג'לה

דוגמא ?

אחים בודדנו בע"מ.

בנות יפות !!!

השתתפו בתחרות לתואר מלכת היופי של ישראל

השנת תשי"ג 1953 Miss Israel

שלחו את תמונותיכן אל "לאשה"

תל אביב ת.ד. 109

רשימת הצלמים בשבועון "לאשה"

פסנתרים

קניה — מכירה — תקונים

ב ו ז י מ

וסטרמן את ספיר

תל אביב, רח' רש"י 9

ל מ ו ד ל ר ק ו ד ז

א צ ר

הנס
גוט

ת"א, רח' בן יהודה 62